

Situació

Per la carretera BV-2131 de la Torre de Claramunt a Santa Maria de Miralles, a l'alçada del km. 12,650 surt a l'esquerra una pista que passa prop de Can Coca i segueix fins al mas de la Censada Nova, segons la toponímia oficial (antigament *Sensada, Sansada*). Al poc de passar el mas, a l'esquerra surt un ample camí que s'enfila cap a la carena de la Muntanya de Cal Poc o Serra de Can Virella (o *Vidella*), a la part alta del vessant esquerre de la riera de Carme.

A uns 500 metres de l'inici del camí, a la seva dreta i al pla superior es troba la boca la cavitat.

Descripció

Descripció: Boca rectangular de 2 per 1 metres i oberta al peu d'un ressalt de 2 metres, tot donant pas a una única galeria descendent totalment ocupada per materials clàstics. Aquesta galeria arriba a presentar en alguns punts una amplada de 55 metres i el sostre manté una alçada d'entre 2 i 4 metres a la part central, mentre que en ambdós costats laterals de la galeria el sostre baixa sensiblement i es poden trobar alguns conductes que poden semblar independents, però que no són més que trams de la galeria principal separats d'ella per amuntegament de blocs.

Tota la cavitat es desenvolupa molt propera a la superfície, podent observar algunes arrels penjades del sostre. L'absència de formes reconstructives (espeleotemes) és total.

En l'extrem final de la galeria existeix un petit conducte descendent entre blocs i en el fons del qual s'assoleix el punt de màxima fondària.

La morfologia actual apunta que la seva gènesi és deguda a un escorriment dels materials afavorit pel capbussament de l'anticlinal on es situa. El substrat sobre el que s'assenten les calcàries és constituït per margues i guixos del Keuper i la seva plasticitat va facilitar el desplaçament de les calcàries.

Les infiltracions van provocar una pèrdua de volum suficient per desencadenar un procés d'ensorrament, donant lloc a aquest singular fenomen quimioclàstic.

Topografia i espeleometria: Les dues topografies publicades de la cavitat no disposen de planta i resten simplificades a un alçat general i algunes seccions transversals. Aquí adjuntem dues topografies inèdites (SIE, 1971 i 1977) que sí tenen la planta dibuixada.

Establir un recorregut total en una cavitat d'aquestes característiques és sempre un tant subjectiu. J. Borràs (1982) li atorga 150 metres (segurament seguint del criteri de discontinuïtat); altres autors han estimat el recorregut en 300 i 350 metres. Si atenem a les dades de la topografia del 1977 (de la que tenim les dades preses *in situ*) i

seguint el criteri de continuïtat tenim que, si sumem la poligonal boca-fons (per l'itinerari habitual i lògic), més la poligonal de les galeries inferiors, més les distàncies que hi ha des de la poligonal principal per accedir a les petites galeries laterals i la longitud d'aquestes, el total del recorregut real ens dóna un resultat de 265 metres.

Actualitzem la fitxa (desembre 2016) afegint una topografia fins ara inèdita i també amb la planta, realitzada per membres del GE Pedraforca i SE Gelera l'any 1973 i que ha estat retrobada després de 43 anys a la *carpeta dels papers vells* per l'Alfred Montserrat que ens l'ha facilitada.